

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязла сѣка служба. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецдиѣта; ванъ отъ имперіята, 4 бѣли мецдиѣта. Спомоществаніята трѣбува да са годишни и предплатени. Писмата които са относитъ до редакціята надписуватъ се до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществаніята става направо у Ц — градъ Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Въ единъ отъ послѣдните бройви сръбскитъ вѣстникъ Свѣтъ видъ обнародува една дълга кореспонденція отъ Москва която хортува изключително за рѣшеніето на источниятъ въпросъ и за нравственото и религиозното възраждане на Славянитъ въ отоманската имперія.

Тая кореспонденція са мѣни да докажи исторически на московското правителство чи пріятелската политика която то е слѣдувало до сега въ сичкитъ работи на отоманската имперія не е дала никакви плодови. Тая пріятелска политика трѣбувало да са намѣни. Рѣшеніето на источниятъ въпросъ наблизкавало. Тя го съвѣтува слѣдователно да земе отъ днесъ мѣрки собствени да ускорова нѣговото рушеніе съобразно съсъ интереситъ на руската имперія.

Нѣй невѣнни наистина въ коя исторія кореспонденціята отъ Москва е сръшналъ чи руското правителство е държало една пріятелска политика къмъ отоманската имперія. Нѣй желайми съсъ съ сърце да ни я покажи. Нѣ до дѣто чаками отговорътъ му. Нѣй ще му забелѣжимъ отъ сега още, чи то ва дѣто той иска да докажи исторически, е предъ нашии очи едно изнамѣрване, едно историческо заблужденіе.

Исторіята е тука за да го потвърди. Отъ четири вѣкова на самъ или по добръ отъ двѣте години на самъ Русія е отваряла сѣкоги бой съсъ Турція. Турція е бивала непрестанно въ тѣ страшни кавги побѣдителка на своити въпріатели. Защото Богъ я бѣше отредилъ да стани покровителка на источниитъ христѣни и распространителка на европейскитъ свѣтлинъ.

Руското правителство са убѣди веке на една епоха чи съсъ своити варварски кавги то не ще можѣ никоги да излѣзе на глава съсъ отоманската имперія. Нѣйната политика изискуваше непѣзбѣжно едно промѣненіе за да извърши плановитъ начертани отъ Петра Великаго.

Екатерина II туи въ дѣйствиѣ това промененіе на руската политика. Въ какво са състоѣло, това промененіе? то са състоѣло да са побуждатъ революциѣ и бунтовни въ сѣрдцето на тѣя революции и на тѣя бунтови да са распространява и у голѣмъ руската имперія.

Тоя тертий сѣ туръ въ дѣйствиѣ. И истинна революциѣ и бунтовни които избухнаха въ Египетъ, въ Енверъ, въ Кавдіа не бѣха ли плодови на тая руска традиционална политика? не бѣха ли то да са вѣдай тѣя истинна както замисла Польша и толкошъ други хановъ и князства които

составятъ днесъ московската имперія?

Педи неколко години тая сѣща Русія не бѣше ли испроводила Менчикова за да иска щото руското правителство да има въ рабѣти си покровителството на источниитъ христѣни както Французкото правителство имаше въ рабѣти си покровителството на католицитъ?

Нѣ тѣя претенциѣ на московското правителство излязоха безплодни както нѣговитъ кавги и революции. Съсъ намѣреніята на божията промисълъ не са играй. Слѣдствиѣта на тѣя претенциѣ бѣха страшни наистина, нѣ тѣ осиротиха на отоманската имперія нѣ само едно благоденствіе и едно прѣобраование, които иматъ за цѣлъ да сържкатъ сичкитъ елементи на началствата, нѣ още и единъ живогъ несправителенъ съсъ животъ на друсни царства.

Карамзинскитъ бой избухна за да рѣши прѣдначеніята на Русія и на Турція. Турція са ударила; христѣнитъ са свързаха за нѣй както дѣчата за майка си; тѣ излѣзе побѣдителка; тѣ унищожи юнашки, благодареніе на веществената и нравствената подпорка която тѣ имѣри въ европейскитъ държави, претенциѣта на макевелската руска политика.

Това бѣше единъ урокъ за нѣя. И истиниѣ хоризондъ, който бѣше покритъ до нѣя епоха съсъ тѣмни облаци, са освѣтли какво единъ ясень день. Тенденциѣта на рускиятъ макевелизмъ са познаха отъ сичкитъ дипломатически хора, както и добритъ распространения на отоманското правителство.

Това бѣше ролата на божията промисълъ. Някой не можѣ да я откажи. И Свѣтъ видъ който обича да помѣстоува въ стѣлповити си московски кореспонденциѣ можѣ и той самъ си да са убѣди за тая ролъ на божията промисълъ.

Тѣя исторически поирѣбности сѣ доста, мислимъ нѣй, за да убѣдатъ тѣй сѣщо и кореспонденциѣта отъ Москва чи политиката на Русія не е била на николъ епоха прѣимирелна, нѣ к. владѣйска, революционална, бунтовническа. (слѣдува)

Официалитъ французски вѣстникъ ле Мониторъ обнародува слѣдующата кореспонденція отъ Цариградъ. Тая кореспонденція хортува за нѣмъ законъ на дунискиятъ вѣлаетъ. Нѣй я почитамъ съсъ драго сърце въ стѣлповити на Турція.

„Тоя законъ, казува той можѣ да са глѣда като една нап важна мѣрка отъ управлѣнето който са е дала презъ тѣя послѣдни вѣрчѣна. Началото на административното неосредоточеніе е широко и искрено турено.

„Това е наистина една голѣма дѣтина за една неизмѣрима имперія както Турція въ която нѣ само происхождаха различни мажнотин отъ лонавото състоѣніе на нѣмъциѣта, нѣ още на тѣя мажнотин огорѣ са струпунаха изисканіята на едно прѣзѣмѣно осредоточеніе и неразлучимитъ забави на тѣя система.

„Осредоточеніето което са турѣ въ дѣйствиѣ отъ Султанъ Махмуда бѣше, можимъ да кажимъ, избавило Турція отъ раздробяваніето къмъ което почти е естественогъ управлѣніе и хласкаше, което оставаше областитъ на еволюетъ на напѣти-управлѣтелъ, и отъ една купчина дере-беновци въ странитъ които тѣ управлѣваха като царѣ отъ незапамтитъ години; нѣ то ва осредоточеніе прѣстигнѣ веки да стани една отъ нап дѣятелниѣ причини за спрощаваніето на областитъ и една сериозна прѣчка за успѣхъ на имперіята.

„Законъта на учрежденіето на Дунавскитъ вѣлаетъ е едно жарко прѣобраование. Защото той посвѣтѣва съсъ единъ ясень начинъ равенството на племената.

„Кадіята и мюфтиѣта ще засѣдаватъ отъ сега нататѣкъ въ сѣвѣтити на управлѣнето и дворицата на правосѣдіето изедно съсъ католическиятъ прелатинъ, съсъ православниѣтъ владиѣ и съсъ хахамъ-башиѣта.

„Трѣбува да са радуваме на отоманското правителство за това ново прѣобраование което поставя Турція, макаръ и съсъ единъ несвършенъ начинъ, на голѣмъти начала на успѣхъ. Нѣма съмнѣніе чи то не ще бѣди плодотворно съсъ добри слѣдствия за вещественото благоденствіе и умственогъ възраждане на имперіята.

„Високата Порѣта е имала честита рана въ избиранието на главниѣтъ управитѣли на Вѣлаетъта. Много добро са хортува за Митаадъ паша, който бѣше направилъ доказателство на остроуміето си съсъ една голѣма чистостъ въ правителството на нѣмъциѣта провинциѣ. То е единъ отъ нап образованитъ човѣци на имперіята и нап способниѣ за да турѣ въ дѣйствиѣ важното прѣобраование което Фуадъ паша и Аали паша почнаха.

„Извѣстѣватъ още за твърдѣ скоро учрежденіето върху сѣщити основи на двѣ нови отдѣленія въ Азіатска Турція.

„Съсъ тѣя удачѣнѣя распространени въ цѣла имперія и искаруваніето на казанити на съобщителниѣ дѣлаѣ на които Високата Порѣта укаѣа днесъ важностъ, Турція ще са прѣобрази и истогъ ще стани истинско огнище отъ дѣто западната цивилизация ще прѣка зарити си въ неизмѣрнѣното пространство на азіатскитъ страни.

„Такавъ е писанъ нѣй, отредената ролъ на Турція, и праведно е да принозѣмѣмъ на днешнитъ нѣмни правителствени човѣци са показува на вѣрочинатъ на една трудна и мажна работа въ извършаваніето на която трѣбува да са одързостѣватъ отъ сичкитъ прѣстѣли на успѣхъ.

УЧРЕДИТЕЛЕН ЗАКОНЪ

на отдалението направено под име

Дунавски Вилаетъ (1)

ОПЩИ РАСПОЛОЖЕНИЯ

ГЛАВА II

Съдно управление на казата

Чл. 54. Въ сѣка каза, единъ кадия се произвежда върху сѣкити въпроси които зависятъ отъ шеріята, безъ да са намиса въ давниги които са управляватъ отъ граждански закони. Кадията бива наименованъ отъ Н. Ц. В. Султанитъ по предложението на Шехисламъ.

Чл. 55. Въ сѣко главно мѣсто на казата, едно сѣдовнище е направено подъ председателството на кадията. Това сѣдовнище е съставено отъ двама членови мюсюлмани и двама не мюсюлмани. Членовити отъ това сѣдовнище, които носятъ тѣта сѣдници (мунени) сѣ избрани споредъ предписаніята на отдалъ V.

Чл. 56. Сѣдовнището на казата разглежда сѣкакви дава съсъ исключение: 1° расприти помежду мюсюлманити и особно които зависятъ отъ сѣдовнището на мюсюлманскитъ законъ, или помежду не мюсюлманити и които зависятъ частно отъ особната властъ на не мюсюлманскити общини. 2° Вещствата които зависятъ отъ властѣта на криминалнити сѣдовнища; 3° расприти които зависятъ исклучително отъ сърошенити сѣдовнища на санджакитъ. Той са произнеса още и за сѣкити прѣстѣпки и контравенци на които сѣдението не заднивува властѣта му.

Чл. 57. Отсѣждити на сѣдовнището сѣ забавлени въ единъ протоколъ, който, подписанъ отъ кадията и мунениити, са връчува на мюдюринитъ. Мюдюринитъ го тура въ дѣйствието съобразно съсъ властити си и отирава до най-макаринитъ сентенциити на които извършване-то заднивува границиити на службата му.

Отдалъ IV.

Опщи положеніе на общината.

Чл. 58. Въ сѣка община, двама мухтари сѣ избрани отъ сѣка една община, съобразно съсъ предписаніята на отдалъ V. — Сѣка една община която има ний на малко двацѣтъ илчи има право да избира освѣтъ единъ само мухтаръ.

Чл. 59. Избиранието на мухтарити са носи на пованието на мюдюринитъ и са потвърдава отъ нѣго.

Чл. 60. Мухтарити сѣ, въ общинити, агентити на началството за разсѣрлѣнето на давацити и за другити работи на управленіето.

Муниципалнити работи, въ общинити, прѣдѣтъ частъ на обязанности на мухтарити, сѣка въ това дѣто са отнася до общината на което той е представителъ.

Чл. 61. Службити за пазнието на общинити, зависява кикито сѣ бекѣити, коруджѣити и други, сѣ турени подъ управленіето на мухтарити, които трѣбува да са съобразаватъ на особнатѣ устави които са касат до тѣхъ.

Чл. 62. Единъ сѣвѣтъ отъ старѣйшинити се са направил въ общинити и за сѣка община, на когото числото нѣма да заднивува двацѣтъ, нити да биде по малко отъ трима. Членовити отъ тоя сѣвѣтъ сѣ избрани споредъ теритиитъ предписанъ въ отдалъ V. Иманити и религиознити главарити не мюсюлмански, въ общинити, праватъ, съсъ право, частъ на сѣвѣтъта на старѣйшинити съсъ взаимнити си общини.

Чл. 63. Сѣвѣтити на старѣйшинити иматъ властѣта да са праватъ за поправеніето, споредъ

да законѣтъ, на вергити, помежду общинити които представаватъ; да разсѣкуватъ върху въпросити относителни до благочиніето на дѣлжностити въ общинити, до общепородната здравостъ и до интересити на земледѣіето, и да рѣшаватъ прѣврително сѣка расприти които можѣ да са свършува чрезъ сѣдобраваніето на партити, въ прѣдѣлти начертани отъ законѣтъ.

Чл. 64. Сѣки въпросъ за единство или земледѣіе който са отнася до общини интереси на сѣвѣтити общини са разсѣдува отъ сѣвѣтити на старѣйшинити сѣбрани. Расприти помежду партити които принадлежатъ на различни общини сѣ рѣшени прѣврително отъ грижити на една сѣвѣтъ сѣвѣтити отъ шестина старѣйшини или на малко, и отъ дванайсетъ или много, отъ общинити на които принадлежатъ данаждити. Въ тоя случай, членовити отъ тоя прѣврителъ сѣвѣтъ, които принадлежатъ на едната или на другата община, забѣдватъ въ равно число. Предѣтелството на сѣвѣтити на старѣйшинити са стои на нѣтъ старѣтъ отъ мухтарити на общината.

Чл. 65. Мухтарити се прѣвѣтъ отъ мѣстната властъ наставлени както за тока дѣто са отнася до тѣхнити служби за агенти на началството тѣй и за вътрешнити работи на общината. Сѣка община отговори една за друга за операцити на мирити повѣрѣни на тѣхнити мухтари.

Чл. 66. Мухтарити и старѣйшинити сѣ избрани за една година. Тѣ сѣ не опредѣлително нѣма избираеми. Тѣ можатъ да са извадѣтъ въ случай когато не изпълняватъ добри дѣлжностити си или по уплакуваніето на сѣвѣтъта на старѣйшинити.

Отдалъ V.

ГЛАВА I

За избиранията на общинити.

Чл. 67. Сѣки отомански подданикъ на каквато община и да принадлежи, на възраст осемнайсетъ годишна напълнена, като има интереси въ общината и като плаща петдесѣтъ гроша най малко прави данѣци на година, правѣ чистъ на коллегіята които са сѣбира сѣка година въ сѣка община за избиранията на мухтарити и на старѣйшинити.

Чл. 68. Сѣки отомански подданикъ на възраст трийсетъ годишна напълнена, като има интереси въ общината и като плаща сто гроша най малко прави данѣци на година, можѣ да са избира за мухтаръ или старѣйшинъ.

Чл. 69. Сѣвѣтити-то на избиранията са забѣлѣгува сѣка година въ единъ актъ поднасанъ отъ общинскити избѣрачи и са връчува на мюдюринитъ на казата.

Чл. 70. Мухтарити и членовити отъ сѣвѣтъта на старѣйшинити сѣ избрани за една година, нѣтъ можатъ пакъ да са избиратъ за сѣвѣждоцити години. Въ случай на исправуване, по сѣвѣдѣтіе на изважданието на единъ мухтаринъ за една отъ причинити предѣдени отъ членъ 66, или на умирање, било на единъ мухтаръ, било на единъ членъ отъ старѣйшинити, избираниити на селото са сѣбиратъ въ изврѣдно сѣбрание за да разсѣкуватъ за едно ново избирание.

Чл. 71. На сѣка дѣтъ години, мюдюринитъ на казата, кадията, мюхтѣити, религиознити главарити на сѣкити не мюсюлмански общини и секретарити на казата са сѣбиратъ въ избирателенъ комитетъ. Комитетѣтъ, по катологѣтъ на отоманскити подданици които живѣятъ както въ главното мѣсто на казата тѣй и въ другити общини, които плащатъ сѣка година сто и петдесѣтъ гроша прави данѣци и на възраст трийсетъ годишна напълнена, и които се даватъ полето е възможно предѣтѣленіето на

тѣй които знаятъ да четатъ и да пишѣтъ, се избира:

1° За сѣвѣтъта на управленіето, единъ членъ отъ кандидатити равненъ на тройността на онѣ не членовити на сѣвѣтъта отъ които половината принадлежатъ на мюсюлманскити населѣние и другити на не мюсюлманскити населѣние; тѣй послѣднити се са разпоредаватъ, ако си има мѣстото, помежду различнити не мюсюлмански общини; сирѣчь дѣтъ сѣвѣтъ кандидати за нѣрната година; тоя членъ се са умали на шестъ за избиранията които сѣвѣдватъ нѣврнѣтъ дѣтъ годишенъ периодъ. 2° За сѣдовнището на казата, кандидатити пакъ въ сѣщото число и сѣкити условни.

Чл. 72. Имената на кандидатити отредени отъ избирателнитъ комитетъ споредъ условіята забѣлѣгани въ горнитѣ членѣ, сѣ занесени на чело на единъ печатанъ листъ, споредъ прибавеніитъ образъ на сѣвѣтити законъ. Тоя листъ е обѣченъ съсъ едно свидѣтелство отъ дѣто на което е туренъ печатѣтъ на казата и една копия отъ нѣго са провежда на сѣка община отъ казата.

На прѣврѣніето на тоя листъ, тоя са прочита въ общини сѣбрани на свиканити сѣвѣтити на старѣйшинити на общината. Сѣбранието избира, върху тоя листъ едно число хора равно на двойното на членовити които се са наименоуванъ въ сѣвѣтъта на управленіето и въ сѣдовнището на казата; сирѣчь осемъ отъ дванайсетъ избѣраеми и написува имената нѣтъ върху сѣвѣтитъ листъ, които, сѣвѣтъ како са обѣче съсъ свидѣтелството си и сѣко печатѣтъ, са провежда пакъ на главното мѣсто на казата.

Чл. 73. Освѣтъ споменатити каталоги, избирателнитъ комитетъ и общото сѣбрание на старѣйшинити се направатъ и се подписватъ протоколѣтъ на взаимнити си операцити, които се са занесѣтъ въ архивити на сѣвѣтъта на управленіето.

Чл. 74. Когато са прѣвѣтъ въ главното мѣсто на казата, каталожити на избѣраемити, направени отъ общинити сѣ разсѣдуватъ отъ секретарѣтъ на казата въ прѣсѣтѣтіе на членовити свикани отъ избирателнитъ комитетъ. Числото на дванайсетъ избѣраеми записани върху нѣврначалнитъ каталогъ са умалѣва на дѣтъ лица, като са извадѣтъ за сѣка община, имената които са сполучили малко гласови въ общинити, и единъ протоколъ за избирателнити операцити, които показува имената които иматъ висшегласіе и които трѣбува да бѣдѣтъ въ равно число съсъ двойното на членовити които се са наименоуванъ отъ началството, са испронажда на каймакѣити.

Сѣка община са глѣда като община която има единъ само гласъ и човѣцити които иматъ висшегласіето отъ най голѣмото число на общинити сѣ глѣдатъ като човѣци които обѣматъ висшегласіето.

Чл. 75. Каймакѣитиитъ наименоува помежду хората, избрани отъ казатъ, общинскити сѣвѣтници на управленіето и мунениити на сѣвѣтъта на общината. Тѣ им право да иска мнѣніето на сѣвѣтъта на управленіето относително за тѣй наименованіи.

Чл. 76. Бурлуѣтити които потвърдаватъ избиранието и наименоуваніето чрезъ каймакѣити на сѣвѣтницити и на мунениити общинскити се нѣма са отираватъ чрезъ посредството на мюдюринитъ. (сѣвѣдува)

Нѣй помѣстѣли съсъ драго сърце сѣвѣдѣдушити мѣрки вѣти отъ Митаадъ пашиа въ Дунавската провинци. Тѣ са нужни на сѣвѣтъта България да ги види.

Варѣваніята, написанити сѣга въ сѣвѣро относително за годишнити и за вѣщѣити опера

боя да се изпълняват точно и неспратанно от страна на мюсюлманите. Който направи противното, за такъ правителството ще се наметне.

Който да е, въспряно му е да ходи съ оружие безъ тескери. За туй, който са уловени на къртъ въоруженъ безъ тескери, ще се наметне на властта и ще му се земе глоба (казанъ нахъ), а ако той бже нѣкой разрастенъ човѣкъ, ще прѣвие и друго наказание. А които са уловени въоружени въ градовети безъ тескери, освѣнъ глобата, ще се наметнатъ и споредъ състоянието си.

Да се употребува лантъ (сидзѣ) въ чершанъ и въ пазарѣ е въспряно, за туй които, на място аршинъ, употребяватъ пакъ лантъ, тѣ като са наказани съсъ глоба ще имъ се сѣстѣни лантъгѣ.

Въ нѣкои мѣста, които са намиратъ въ вилаетъ, житата (захиретата) са мѣрятъ или съсъ крина, или съсъ чепакъ или съсъ котелъ, а пакъ въ нѣкои мѣста смятагъ за едно кило, четъ или шестъ, или осемъ царскитѣ кила. Това мѣрѣне докарува много бъркотии, за туй отъ сега нагатакъ, обявилъ царскѣ школо кило, което тежи двайсетъ оки, тег. кили: (както въ дѣла, а друго) кило, кутелъ, крина, чепакъ и п. добити са дигатъ, и отъ Марта на осемдесетъ и първа година (1865) житата и хранитѣ ще се тѣжатъ съсъ царскѣшко кило, а шиникѣтъ, който е положилъ царскѣшко кило, ще са смята за десетъ оки. Обаче въ нѣкои мѣста иматъ обичай да зематъ и да даватъ хранитѣ съсъ ова; това не е една погрѣшка.

Въспряно е: да са туратъ свѣтлѣ настрѣдъ улицитѣ и да са продава (освѣнъ въ мѣстата дѣто става пазаръ); да са работи нѣщо дѣто докарва които минаватъ и заминуватъ; да са прѣсѣва прѣдъ машини храни или да са прѣминува прѣдъ машина, или пакъ на тоя нѣтъ да са прави друга работа; да ходятъ пуснати говеда по платищата; да са водятъ говеда въ чершанъ и въ градѣтъ вътрѣ; да са пушатъ по улицитѣ лагани и помини.

Нѣма погрѣшка да са ходи ноца безъ фенеръ по улицитѣ дѣто има турени фенери; въ по улицитѣ, дѣто нѣма турени фенери които ходятъ безъ фенеръ, по размаянѣтъ отъ трнѣхъ ча а нагатакъ, а въ друго врѣме отъ единъ нѣгатакъ, и са измеритъ безъ фенеръ, ще са уловитъ и закаратъ на властѣтъ.

Доканъ сахибѣти и вираджѣти на дюкени въ чершияга сѣ длъжни да метатъ и да държатъ чисто прѣдъ дюкеници си. Който изади отъ дюкеници или отъ нащата сметъ или смрадъ, на ги остави на улицата, ще са глоби.

Въ градовети, мѣстата дѣто иматъ отворени съсъ волята на дзѣгѣта, донки и тѣ, отѣли, казина, и приличити наметѣта, като постапуватъ споредъ правилата на подициата, могатъ да стоятъ отворени до средъ ноцѣ.

Който иска да прави азѣнѣ, длъженъ е да даде извѣстѣе първо на властѣта, за да земе волѣ споредъ законѣтъ за азѣнѣта. Който постапува на противъ ще са пинатъ.

Доверитѣ, които сѣ единъ ершиу други по главнитѣ улици въ градовети, не могатъ да са правятъ отъ шетѣ. Въ отъ ламъкъ или тухла или отъ киршичъ, или отъ дѣски (тахта-перде).

Дѣцата отъ петъ-шестъ години на горѣ, спрѣхъ малкитѣ момѣта и момѣтата нѣма да ходятъ празни на самъ метатѣкъ, нѣ ще са проваждатъ на училището. А по голѣмѣти дѣца ако не а проваждатъ на училището или на занаятъ, наставничитѣ имъ ще са пинатъ.

По училищитѣ распуси, по петъцини, по неделитѣ и по празничитѣ дѣцата иматъ

волѣ да играатъ непредѣлѣни игри. Нѣ уприно е да играатъ предѣлѣни игри, да се харзатъ съсъ сани, да закарятъ, да играатъ по улицитѣ въ врѣмето догато тѣ трябва да са наметратъ въ училището или на занаятъгѣ си тѣмъкъ дѣца, на едно съсъ наставничитѣ си, първо ще са нагѣлѣтъ, а на втори нѣтъ ще се заирѣтъ. Ако и въ тоя случаи не са угадѣтъ, тогѣнъ ще са туратъ въ Пѣла-Хането.

Просѣцитѣ, които сѣ здрани на телѣ и на състояние, като са сѣгледѣтъ отъ странѣта на чиновничитѣ на властѣта, ще са улавѣтъ и ще са наказуватъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

РУСИИ, 25 Марта. — Преди единъ мѣсець вѣстникъ Дунавъ са раздаде по дунав кѣтъ вилаетъ. Нѣ можѣтъ да иматъ единъ брой отъ нѣго. Нѣговогѣ поприце ще бже ограниченъ: той не ще можѣ по причина на малкостѣта си, да са занимава огнѣнъ съсъ наименованѣта и промѣненѣта въ нѣмѣтъгѣ както и съсъ сичкитѣ случки и рѣшенѣя които ставатъ тука.

Турско-българската печатница която са отвори тука не са е наредѣла както трябва. Много нѣща трябвагъ още за да можѣ да печата човѣкъ въ нѣя книги. Г-нъ Д. Цанкова са повина отъ Сицѣвъ за да земе участие въ редакциата на Дунавѣтъ както бже прилично за единъ вѣтъхъ и опитенъ журналистъ. Той има подъ управленѣто си и печатницата.

Царскѣто правителство имаше нужда отъ единъ такъвъ човѣкъ и най много въ Русии който бже огнѣнъ на чуждитѣ вѣлѣния. Д. Цанковъ е единъ способенъ човѣкъ: трябва да го испорѣдаватъ. Той е неприятели на чуждитѣ вѣлѣния и вѣренъ подданикъ. И нѣй рѣкопѣчатъ на Митаадъ паша за тоя отборъ. Нѣка избере сѣ тѣмъкъ хора прѣдѣдени на царскѣто правителство и снабдени съсъ прѣимѣщества вѣдѣрни да го поддрѣжатъ въ сѣко прѣдприѣтие, и занѣсъ дунавската провинция, която е повинана да стаи моделъ за другитѣ, че турѣ въ дѣйствиѣ коренно и за душевно прѣобразованѣта които Н. Ц. В. Султанѣтъ учакува съсъ начѣрганѣе.

Избранѣто на членовитѣ отъ сѣвѣтитѣ на старѣшинитѣ по общинитѣ стана тѣ дни. Това избранѣе остава много да са желѣи, въ лонске назадегѣ е сѣкогѣ ужно, нѣй нѣма да са код-бани да важѣтъ, чи за втората година, то ще стана по сѣврѣчно.

Засѣдатели въ гражданскѣто сѣдовѣще и чѣ сѣвѣтъгѣ на управленѣто, направени въ анджанѣти на дунавската провинция отъ новѣтъ законѣтъ, са отрѣдѣли тѣ прѣдъ нѣколко дѣна. Нѣка чакамъ сѣтъ надовѣтитѣ.

Главнитѣ сѣвѣтъ на управленѣто и гражданскитѣ и криминалитѣ сѣдовѣща които ще засѣдаватъ въ Русии сѣ всѣки сѣврѣшено учредѣна. Митаадъ паша чака сѣга и тоя да види плодѣ отъ на сѣкѣти си успѣхи.

Отъ пристигауванѣто на Митаадъ паша въ градѣтъ въ Русии е зѣлъ, забележете го зѣбръ, изагѣдѣтъ на единъ европейски градъ. Мюсюлманѣти както и христѣвѣнтѣ са радуватъ азѣнѣно и най много за тоя дѣто днесъ тѣ зазѣчатъ единъ новъ животъ и са приближаватъ единъ съсъ други за да помѣнатъ браки; забележете чѣ тоя приближаванѣе на различитѣ племена община единъ дѣлѣкъ животъ за имѣриѣта и унищѣшава сичкитѣ планови на напълазѣтитѣ.

БУКУРЕЩЪ, 25 Марта. — Наводненѣта които станаха прѣзъ тѣ послѣдни врѣмѣна произвѣдоха голѣми злощѣстѣя въ Молдо-Вла-

хѣ. Рѣката Дамбовица която са прила извѣсно нѣмѣла съсъ вода и изадава много семейства които са намирахъ по врѣи нѣмѣ. Щѣтитѣ сѣ голѣми. Водитѣ неспратѣвагъ. По другитѣ страни наводненѣта сѣдѣватъ.

Князъ Куза за да прѣвари за напѣрѣтъ подобни наводненѣта ставатъ често въ ромѣнската земя отирави тѣ дни единъ рапортъ до министѣрътъ на прѣвѣсѣдѣто въ когото му разказува чѣ подобни наводненѣта не са ставали на нѣкои епоха и му белѣжитъ мѣрѣнитѣ които трябва да са зематъ за да са турѣ единъ лѣкъ на тоя състояние на работѣта.

Тѣя мѣрки са състоятъ да са отирави Дамбовица съсъ довери, както морскитѣ краища въ Цариградъ. Защото безъ тоя житѣлитѣ ще ставатъ сѣкогѣ жертва на тѣя наводненѣта и ще сѣсѣнуватъ благополучѣто и благоденствѣто на тукашнитѣ житѣли.

Писмата които прѣйхѣли отъ Сърбиѣ нѣ извѣствѣватъ сѣдѣтитѣ на наводненѣта. Нѣ щѣтитѣ не сѣ толѣкъ голѣми. Князъ Михаилъ са сѣдѣи и тоя да земе мѣрки, събѣтѣнни да усѣкорѣтъ спокойствѣто на житѣлитѣ.

Сѣвѣтитѣ които паднаха тѣя година бѣха голѣми. Наводненѣта сѣ сѣдѣватѣлно очевици. Нужно е цѣто сѣки да земѣ мѣрѣнитѣ си за да избѣгнѣ злощѣстѣта. Стояналѣто на сѣвѣтитѣ приближава. Злощѣстѣта са учакуватъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛАВЪ.

Наименованѣто на Г-на Маркисъ де Лавалетъ за министѣръ на вътрѣшнитѣ работѣ са прѣло добѣтъ отъ турѣнскитѣ вѣстѣнитѣ. Вѣстѣникъ Италѣа удѣлѣва както сѣдѣва, това наименование.

„Телеграфѣтъ нѣ донесе днесъ една добра новина. Г-нъ Маркисъ де Лавалетъ сенаторъ, напѣрѣшенъ посланикъ въ Римъ са наименова министѣръ на вътрѣшнитѣ работѣ. Г-нъ де Лавалетъ е единъ прѣтелецъ на Италѣа и на италѣйската давѣ. Той доказа прѣятелството си чрезъ думитѣ си и поведѣниѣто си въ млѣчното мѣсто което той занимава въ Римъ.

„Нѣй са радуваи прочѣе и рѣкопѣчатъ дѣто тоя правителственъ човѣкъ са турѣ на чело на вътрѣшнитѣ работѣ, и нѣй нѣмѣтъ чѣ прѣсѣтствѣто помежду сѣвѣтитѣ на курѣтата на единъ дѣпломатъ който не е нѣкогѣ скривалъ своитѣ жѣри сѣвѣтитѣ за убѣнѣванѣто на новѣто царство, е единъ призракъ за когото нагодѣлѣтъ патриотизмъ има право да са радува.

„Вчера бже князъ Наполеонъ който са наименова подъ-предѣсѣдѣтель на сѣвѣтитѣ сѣвѣтъ. Днесъ пакъ Г-нъ Маркисъ де Лавалетъ прѣйма портѣселѣтъ на вътрѣшнитѣ работѣ. Това доказува чѣ ко всѣмѣта отъ 15 Септемвриѣ данѣ плодѣ отъ си.

Казарата нѣ общѣлитѣ въ Инглетѣра са занимава тѣя дни съсъ развѣзуванѣта на францѣзитѣ сѣнатъ отъносѣлно за компетенциѣта франко-италиѣнска.

Г-нъ Нелвегѣтъ поинталѣ ано нѣмѣнѣнъ кѣтъ правителство е поинѣно нѣмѣнѣнъ сѣ врѣху словѣто на кардиналъ Бенѣшѣтъ и врѣху членѣтъ на Журналъ де Деба въ когото прѣдѣвѣдѣтъ случѣягѣ на дождѣниѣто на Паната въ сѣдѣниѣно царство, и ако министѣритѣ на царѣтата мислатъ събѣрѣзно съсъ добрата нардѣба на вътрѣшнес-

тата и доброто съгласие на външността поканението на папата да дойде да живее на британческата земя.

Лорд Палмерстонът отговорилъ чл той обръналъ вниманието си само върху словото на кардиналъ Боншоу, чл английското правителство има най голъма почетъ за Папата, нъ чл щало да има много противности да побухнатъ за обитанието му въ Англитера.

Англишкото правителство са направило предъ двъ подини, чл е расположено да направи за благоденствието на Папата сичко което зависи отъ нго, въ случай когато Свѣтлѣ Отецъ му прилѣгнѣ да избере за свое сѣдалище островъ Малта.

Морнингъ Постъ, като хортува за проектите които Свѣтлѣ Отецъ можн да има да остави Римъ и да търси едно прибрѣжище въ английската земя, доказува, съотъ единъ аспектъ тоя, естеството на гостеприѣмството което главатарятъ на католичеството можн намери въ нѣя.

Пий IX можн да бѣди увѣренъ чл ще сполучи почитанието и благоговѣнията отъ вародътъ и неограничената свобода за въвршуванието на духовната си властъ върху остатѣтъ на свѣтътъ. Нъ Морнингъ Постъ обьява чл той не ще можн да основе въ нея сѣдалището на едно свѣтско правителство.

Щомъ стапн въ английската земя свѣтлѣ Отецъ е задѣлженъ да почита гражданскитѣ и политическитѣ закони които обѣзватъ удържаніето на нашитѣ международни длѣжности. Папата ще можн да държи единъ дворъ на учтивости, нъ той не можн да са служи съсъ свѣтската си властъ.

Нѣка прѣимнѣтъ на французкото законодателство тѣло. Разискваніята станали относително за адресътъ до императорътъ.. Тѣ са забѣлѣжили отъ едно краснорѣчиво слово което са приказало отъ Г-на Емиль Оливѣра

Въ това слово Оливѣръ налага, съсъ дълбока чистота, политическитѣ си мисли, надѣждитѣ си и положеніето си. Различити изглѣди които срѣщамн въ словото му са състоятъ въ тая фраза: мойто жарко желание е да видя имперіята да забѣни чрезъ свободата. Израженіето на тая фраза подбудило многобройни ракоплексаніи.

Той иска, една по голѣма свобода на пресата (печатътъ). За това отгоръ той искалъ щото свѣн министъръ да си даде мнѣніето. Койсти, уцѣта не забранѣва на никой министъръ да изражи политиката си и положеніето направено на главнѣтъ министъръ на царството.

По нататѣкъ слѣдъ като изражава единъ голѣмъ поменъ за Г-нъ де Морни който казуваше чл е едно мечтаніе да търсимъ свободата другадъ освѣн въ политическата свобода, той доказува чл това е едно дълбоко заблужденіе. Предъ сичко казува той гражданскитѣ свободи сѣ основата, а най послѣдъ на политическата свобода. Това е логическо.

И сетнъ като минава на единъ другъ редъ на идеи, Г-нъ Оливѣръ привлича вниманието на царското правителство върху една важна работа. Не стига, казвалъ той,

да са правятъ само закони; трѣбува още да са правятъ и хора. Той наострѣва правителството да образова и наслѣдници на правителственитѣ хора които назначаватъ съни день. Свободата трѣбува да помогнѣ на тая работа. Правителственитѣ хора отъ напрешити царуваніи, правителственитѣ хора на Англитера сѣ са образовавали въ борбата на свободата. Трѣбува пакъ свободата да направи младитѣ граждани способни за службитѣ на правителството.

СЪБКАВНѢ НЪЩА И НОВИНИ.

— Н. П. Ружди паша, главенъ управителъ въ Дамаскъ, са наименова валия на новата областъ образована, подъ името Сирински вилаетъ, съсъ петхити еялетѣ на Дамаскъ, на Санди и Иерусалимскитѣ санджаки.

— Новинитѣ които прѣйхмѣ отъ Невроконъ ни убавдатъ чл прѣвъ той погледнѣ мѣсець надналь голѣмъ снегъ по тѣя страни. Натицата са до токъмъ наплавили съсъ колыщто не било възможно чонѣкъ да минѣ.

— Писмата които прѣйхмѣ отъ Русси ни белѣжатъ чл избраніята на членовитѣ въ свѣтитѣ на управлѣнето сѣ почти свършили веке.

— Двама хайдути които обезчестили жената на единъ селенинъ въ русчюшкото окръжие сѣ осѣднали за три години ханушъ.

Нѣи ракопѣщитѣ на тѣя строги мѣрки на Митаадъ паша. Защото когато напаваніята сѣ строги, тогасъ само и онѣя които струватъ подобни прѣстъпки са отричатъ да ги правятъ и тицината помежду жителитѣ на имперіята са уснгорява.

— Писмата, които прѣйхмѣ отъ Белградъ ни извѣстиватъ чл тѣя дни ударило въ Сербіи много снегъ. Такъжви единъ снегъ не са е забѣлѣжувалъ на никоя епоха отъ сръбскитѣ жители.

Тодъ снѣгъ можн да произведе едно злощастіе подобно на миналата година. Желателно е щото сръбското правителство да земи отъ вѣтъмъ мѣрки издѣрни да забранѣтъ едно ново наводненіе въ земетѣ му.

— Сжщитѣ новини ни додоха и отъ Букурешъ. Нъ князь куза зель веки потребити мѣрки.

— Научаваме са чл тѣя дни сѣ държели събрания въ българскитѣ мѣтохъ отъ нѣколко чорбаджии. Въ тѣя събрания са припирали членовитѣ кой да стани предсѣдателитѣ. Часѣтъ минава. До дѣ да намѣрятъ предсѣдателъ, то са мръкнало.

Ето какъ нашитѣ чорбаджии разгѣдуватъ народнитѣ ни работи. Да отиди човѣкъ да ги глѣда като разискуватъ ще кажи чл тѣя хора незнайтѣ ни и защо сѣ събрали. Единъ викатъ, други са събѣтъ, други пакъ друго правѣтъ, съсъ една дума то е едно събрание чудно и извънредно. Това състояние на работитѣ направилѣ казуватъ, много членови да си дадатъ оставкини.

— казуватъ чл сега на скоро напала една нова брошурка подъ назване: франко-италианската конвенция и римскитѣ дворе. Г-нъ Опионъ Настональ, който дава тая новина, казува че тѣя е списана отъ единъ партизанъ на италианското единство.

Сжщнитѣ сѣ, споредъ него, са мжчалъ да докажи три работи:

1.о. Чрезъ конвенцията отъ 15 Септември императорътъ е осѣдалъ да направи възможно примирѣнето на Царството съсъ новото италианско царство.

2.о. Римскитѣ дворе не е отговорилъ, о снѣтъ чрезъ окръжното си писмо отъ 8 Декември, на новото доказателство на правителството което той прѣвъ отъ французи и окръжнитѣ тво.

3.о. Витѣръ Емануелъ билъ далъ напративъ едно доказателство на доброто си расположение къмъ Папата, като дозволѣлъ, чрезъ едно ираде отъ 6 Февруаріа, обнародваніето на това окръжно писмо.

По случай на Великъ-денъ Турція нѣма да излѣзе идѣщата сѣдинца. Ако би да стани нѣкаква извънредна случка нѣи ще извадимъ за читателитѣ си една притурка особна.

КНИЖЕВНО ИЗВѢСТІЕ.

Отъ Книжарницѣтъ на Хр. Г. Данова и Друж. въ Пловдивъ издаденъ ще са намиръ на идѣщій Джуманскій-Пазаръ за продажъ Малкия Учебенъ Географически Атласъ, състоицъ отъ слѣдѣщитѣ девѣтъ карты:

1. Геоописателна карта на земното кълбо.
2. Геоописателна карта на Европа.
3. Карта на Европа въ гражданскитѣ прѣгледъ.
4. Геоописателна карта на Азия.
5. Карта на Азия въ гражданскитѣ прѣгледъ.
6. " " Африка "
7. " " Сѣверна-Америка "
8. " " Южна-Америка "
9. " " Австралия и Великийъ Океанъ.

Цена: едно бѣло меджидіе.

Марта 26 1865.

Отъ Книжарницѣтъ

на Хр. Данова и Друж. въ Пловдивъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Чрезъ което извѣстиватъ публикѣтъ, за единъ запискъ отъ 1000 л. тур. издадена презъ Августа 1864 л. отъ Г-на Петра А. Попова съ наде една година, които бѣхъ дала на Г. Г. Агеласта Вура и Сѣдр. и Сп. Еббѣлини: чл тяхна милостъ не са законни нѣи прѣтежатели, и чл нѣматъ никоя законна властъ, да я употребятъ за свое прѣтежаніе, нѣи да я прихвалятъ другому, зарадъ прѣтититѣ които наложихъ въ прѣтегса си отъ 27 Февруаріа 1865 отпавенъ до тяхъ чрезъ В. Портѣжъ.

Съвѣршено извѣстиватъ и публично Г. Петра А. Попова, чл нѣма отъ мене възвѣн кому единъ богѣкъ да плаца за нея, дору нѣма за въ бѣдѣщѣмъ моя заповѣдъ.

Цариградъ 1/4, Марта 1865.

Маріа Х. Аринулова.

МАШИНА за да напѣва семената на памучнѣтъ. Последна американска система отъ сѣякъви измѣреніи, за дълга и якса коприна, които присигнаха сега скоро отъ Америка.

Памучни семена отъ Америка.

Онѣя които желѣжтъ да купѣтъ, трѣбува да са отпаватъ на Першенѣ-Пазаръ, Нумеръ 21, грѣцу Сакади-ханъ.

Отговорникъ Никола Геновичъ.